

Cerkev je na vsh. strani tristrano zaključena ima v svojem sprednjem delu rebrasti obok, v zadnjem pa lesen, kasetiran strop. Dvoje oken v vsh. zaključku je ozkih in polkrožnih. Nad gl.vhodom je pol polkrožno zaključeno okna. Stala okna in vrata so pravokotna. V cerkvi je samo en oltar sv. Andreja. V lesenem z opeko obdanem zvoniku (Dachreiter) je dvoje zvonov ~~xxixjxxixixixixixix~~ delo Janeza Dencela v Mariboru ~~xxixixi~~ iz 1.1885. Prvotna dva zvonova sta bila vlita pri Samassi 1.1858 in 1873.

Na sev. strani je majhna zakristija
Vizitacijsko poročilo iz 1.1651 pravi: Ecclesia S.Andreae in colle supra pokorna ves unacum altari consecrata est a Daniele de Rubeis, Episcopo Capulano, anno 1535 octava Julii. Neque altare laterale, cujus sepulchrum jam vacuum, nec altare ante fores ruinosum ejecta sunt.

L.1654 pravi vizit. poročilo: Pro Ecclesia S.Andreae nichil factum hoc anno, syndicus etiam nullum habetur, is qui fuit mutavit locum habit~~u~~ habitationis et alius non est substitutus.....(str.157)

L.1857 je bil renoviran oltar sv. Andreja.
Cerkev omenja vizitacija iz 1.1545(str.(str.42).

Ign.Orožen: Das Dekanat Drachenburg, 1.1887, str.156 -158.

Pokorna vas pri Zagorju (Pokorendorf)
Filiala, posvečena sv. Andreju.

Pravilno orientirana cerkev stoji na griču v n.v. 453 m.

Viri in literatura: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant VI. Dekanat Drachenburg, Maribor 1887; Farna kronika.

Cerkev sestavljajo: Pravokotna ladja in enako široki in visoki 3/8 zaključ

ni prezbitერიj, kateremu je na severu prizidana majhna zakristija. Zvonik je strešen, lesen. Gradnja je kamenita, ometana. Streha enotna, sedlasta in pultasta, opečne; Zvonikova piramidasta, opečna.

Zunanjščina: Stavba je brez vsakih členitev. Fasada ima v osi pravokoten kamenit portal in nad njim lunetasto okno. V ladjini severni in južni podolnici je po 1 pp okno, v južni tudi pp portal. Prezbitერიj osvetljuje a originalni, polkrožno zaključeni poznogotski okni, ki se nahajata v njegovi vzhodni in jugovzhodni zaključnici. Zakristija ima pp okno, v severni, pdp lino v vzhodni in pp okno v zapadni steni.

Notranjščina: Tlak je spredaj cementen, zadaj kamenit. Lesena pevska em ora je ljudsko okrašena delo. Vzhodni del cerkve je obokan z križno rebra stim obokom, ki obsega 2 prečni pravokotni in zaključno $5/8$ T travejo. V zaključku prehajajo rebra v steno, v ostalih 2 travejah počivajo na ~~ke~~ žezih stožčastih konsolah, na zapadu pa so abruptno odsekan. Sklepniki so okrogli, rebra pa obojestransko konkavno posneta, torej tipičnega p ozo-gotskega profila. Zapadni del cerkve je dozidan ter ima raven lesen štrop. Na levo vodi pp portal z profilirano gredo v zakristijo, ki ima kamenit tlak in banjo.

Oprava: Glavni oltar je baročni izdelek konca 17. stol. Je običajne koncepcije. Nastavek nosita stebra in golšasta greda z krili. Atika je replika nastavka. Ves oltar krasi previjajoči se kantus. V osrednji pps niši je kip Andreja, ob strani Petra in Pavla, v atiki Lovrenca in ob strani Filipa in Jerneja.

Križev pot opl je zanimivo, a zelo poškodovano ljudsko delo iz 1. pol. 19. stol., ki je bilo sem prinešeno iz farne cerkve l. 1860.

Oprema: Je bp.

Zvonik: V njem visita železna KID-ova zvonova, iz l. 1926.

Podstrešje: Rezultati ogleda so podani v resumeju.

Resume: Stavbna košepcija vzhodnega dela cerkve in vizitacijsko poročilo iz l. 1651 varno datirajo njen nastanek v leto 1535. Cerkev je imela takrat zanjčaj kapele ter je obsegala 3 obočna polja. V 17. stol. je imela poleg glavnega še stranske oltarje v ladji in pred vhodom, katere pa so pozneje odstranili. Verjetno v l. pol. 19. stol. so cerkev podaljšali proti zapadu ter vdelali leseno pevsko emporo. Nad dozidanim delom so postavili leseni stbelpič, katerega zvonova je l. 1858 vlil Anton Samassa v Ljubljani. Takrat so prizidali tudi zakristijo. Ob potresu l. 1895 je cerkev precej trpela, takrat je dobila novo ostrešje, ki pa l. 1934 pogorelo in bilo takrat obnovljeno.

Okolica:

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: Južno cerkve se nahaja kraška jama, vulgo imenovana Lurška.

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str. 65, 65; zapiski 1960.